

ombendt havde Skolekommissionen haft en Talsmand i Kommunalbestyrelsen. Derved var saa, hvad jeg mener er rigtigt, den første Betingelse for en Skolekommission bleven opfyldt.

Den anden Egenstøb, som efter min Mening en saadan Skolekommission bør have, er den, at den maa vælges saaledes, at den repræsenterer de største Interesser for selve Skolen. Spørge vi nu, hvem der er mest interesseret i vedkommende Skoler, for hvis Skyld Kommissionen bliver valgt, tror jeg ikke, det kan bestrides, at det netop er de Forældre, som have Børn i vedkommende Skole. Den højtærede Minister foreslaar derfor under Nr. 48, at den anden Halvdel skal vælges af Kommunens uberhytede Familiemedlemmer og Enker, for saa vidt de have Børn, have fuldt 25 Aar, have egen Husstand o. s. v. Derved ville altsaa alle de, som ere Forældre, saa Valgret til Skolekommissionen, ikke blot de Forældre, som have Børn, der søge Skolen, men ogsaa de Forældre, som have Børn, der have søgt Skolen, og endelig ogsaa de Forældre, som have Børn, der maaske komme til at søge Skolen, ja ogsaa de Forældre, der have Børn, som slet ikke komme i vedkommende Skole. Jeg mener ikke, at de Forældre, der ikke have Børn i Skolen, og heller ikke de, som aldrig ville saa deres Børn ind i vedkommende Skole, kunne have den Interesse for en saadan Skole som de Forældre, hvis Børn ere henviste netop til denne Skole. Jeg mente derfor, at det vilde have været rigtigt, om man havde holdt sig dertil, at det kun var de Forældre, hvis Børn søgte vedkommende Skole, der vare valgberettigede til Skolekommissionen.

Hvad jeg dernæst vil omtale, er Lovforslagets § 16 og den dertil af Ministeren stillede Ændring under Nr. 53. § 16 omhandler Kaldsretten og hvad dermed staar i Forbindelse. Det, jeg mest har mod denne Paragraf, er, at man vil lægge hele Kaldsretten hen til Skolekommissionen. Nu er det jo saa, at Kaldsretten er fordelt. Til Oberlærer- og Førstelærerembeder i Købstæderne er Kaldsretten henlagt til Kongen, han besætter disse Embeder umiddelbart. Det er de gamle Kateketembeder, som altid ere blevne besatte af Kongen, og jeg mener, at man bør lade det blive ved saaledes, det giver disse Embeder en vis Anseelse, som de have godt af at have. Dernæst er det jo Biskopperne, der have Kaldsretten til de gamle Degneembeder, det er en Institution, vi ikke have mere, men som nu repræsenteres af de Lærerembeder paa Landet, hvormed der er forbundet Kirkefæng, deres Besættelse

er henlagt til Biskopperne, hvor den altid har været. Endelig har Konfistorium Kaldsretten til nogle saa Embeder omkring Kjøbenhavn. Den ærede foregaaende Taler har allerede udtalt sig om, hvorledes Konfistorium har benyttet sin Kaldsret, og han har vistnok set rigtig paa Sagen. Jeg ønsker derfor ikke, at Kaldsretten skal henlægges til andre Steder, end hvor den nu er, og kan af den Grund ikke stemme for § 16, som den staar i Lovforslaget. Derimod vil jeg tilraade ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 53, skønt ogsaa dette Ændringsforslag har en Passus, som jeg ikke tror kan gennemføres paa Forslagets videre Bane. Hvis det nu slaar til, vil Følgen blive den, antager jeg, at man med Hensyn til Kaldsretten bliver ved det gamle, og det var maaske under de nuværende Forhold ogsaa det bedste. Saaledes som Sagen staar for Øjeblikket, agter jeg derfor at stemme for Ændringsforslag under Nr. 53 og anmoder mine ærede Meningsfæller om at gøre ligesaa. Om Lovforslagets § 18 har jeg ligeledes udtalt mig ved 2den Behandling og anført Grundene, hvorfor jeg ikke kunde stemme for den. Denne Paragraf angaar Afstedigelserne, men jeg kan fremdeles ikke gaa med til at berøve Lærerne den Ret, de have, nemlig at lade Domstolen have det sidste Ord. Jeg agter derfor ogsaa at stemme for Ændringsforslag Nr. 64, som gaar ud paa, at Paragraffen udgaar. Jeg kommer derefter til § 22, som gør 300 Kr. af den Løn, som Lærerne have af Kommunen, flydende, saa at den første Begyndelsesløn for Første- og Enkelærere kun bliver 4 à 600 Kr., for Undenlærere og Lærerinder endnu mindre. I Købstæderne vil dette Forslag slet ikke kunne anvendes, fordi der ikke altid er begrænsede Distrikter. Nogle Lærere anvendes i Skoler med Hverdagsundervisning, andre Lærere i Skoler med Hverandendagsundervisning, atter andre undervise i begge Slags Skoler, og der er ogsaa Lærere, som snart blive viste hen til den ene, snart til den anden Skole. Dette System vil derfor vise sig umuligt i Købstæderne. Meningen med Lovforslaget, som det blev forelagt af Regeringen, var jo den, at forbedre Lærernes Lønning og at gøre Lønningen konstant. Ved at indføre Skolepengesystemet forringer man Lønningen mangfoldige Steder og gør den lige saa usikker, som den nu er, og maaske endnu mere usikker. Der er 139 Friiskoler paa Landet med gennemsnitlig 38 Børn i hver. I mange af de Kommuner, hvor disse Skoler findes, maa altsaa Læreren straks dele Skolepengene 300 Kr. med Friiskolen, enkelte Steder maaske